

PRAKSISOVERSIGT · AFGIFTSRET

Praksisoversigt over emballageafgift på engangsservice, bæreposer og pvc-folier

Afgiftspligtens afgrænsning efter emballageafgiftsloven §§ 2 a-2 d – udformning, funktion, anvendelse og robusthed

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 30 afgørelser · 2011-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Emballageafgiftsloven pålægger fire adskilte afgifter: en volumenbaseret beholderafgift på drikkevareemballage (§ 1, jf. § 2) og tre vægtbaserede afgifter på bæreposer (§ 2 a, jf. § 2 b), engangsservice (§ 2 c, 64,11 kr. pr. kg) og pvc-folier til levnedsmidler (§ 2 d, 43,71 kr. pr. kg). Praksis er helt domineret af Skatterådets bindende svar, med Vestre Landsrets dom om en plasticske som den eneste egentlige domstolsafgørelse om engangsservicebegrebet. To vurderingstemaer går igen: for engangsservice en samlet bedømmelse af produktets udformning, funktion og anvendelse med kriteriet "sædvanligvis bestemt til bortkastning efter brug", og for bæreposer en fysisk robusthedstest af, om posen kan sidestilles med en stofpose, et bærenet eller en taske. Oversigten dækker desuden registrering, godtgørelse ved eksport, skønsmæssig ansættelse og den endnu ikke konsoliderede nulstilling af beholderafgiften for 2026-2027.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Afgiftspligten for engangsservice efter emballageafgiftsloven § 2 c beror på en samlet vurdering af produktets udformning, funktion og anvendelse – ikke på fremstillingsmaterialet.
- 02** Et produkt er afgiftspligtigt engangsservice, hvis det sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug, uanset at det måske kan anvendes flere gange.
- 03** At et produkt tjener flere formål – fx både som produktionsredskab og som spiseredskab – fritager ikke for afgift, når det efter sin udformning er beregnet til at spise med.
- 04** Komposterbart materiale (CPLA, palmeblade, tørrede kålblade) og certificering efter flergangsstandarder som DIN EN 12875 fritager ikke; det afgørende er den forventede faktiske anvendelse.
- 05** Markedsføring som flergangsservice er ikke i sig selv tilstrækkeligt – men markedsføringsmaterialet indgår som moment i helhedsvurderingen og kan trække i skærpende retning.
- 06** Robuste og stive produkter, der forventes genanvendt ubegrænset (drikkedunke af hård plast, PP-kopper og -glas, kraftigt PP-bestik), falder uden for § 2 c.

- 07** Spinkle og bøjelige produkter er afgiftspligtige, selv om de teoretisk kan tåle opvask, fordi deres beskaffenhed ikke giver grund til at forvente genbrug.
- 08** Produktets mulige og sekundære anvendelse er afgørende: et bæger, der efter udformning og funktion er identisk med et drikkebæger, er afgiftspligtigt, selv om det markedsføres til mundskyl.
- 09** Emballage til transport falder uden for § 2 c – et integreret låg med lukkefunktion er det centrale kendetegn, der adskiller æsken fra spisebakken.
- 10** Låg til bægge og bakker er ikke omfattet af det afgiftspligtige vareområde for engangsservice, selv når selve bakken er det.
- 11** Forarbejdernes eksempelliste opererer med en størrelsesgrænse: bakker med en længde eller tallerkener med en diameter på 33 cm eller derunder er omfattet, mens serveringsbakker over 33 cm ikke er.
- 12** Bæreposeafgiften efter § 2 a forudsætter både et rumindhold op til hank på mindst 5 liter og en hank – eller en konstruktion, der er forberedt til hank.
- 13** En snor eller et bånd, der primært tjener som lukning og pynt, skaber ikke en hank; en snor med modhager, der frembringer en egentlig hank, gør.
- 14** Poser, der er umiddelbart sammenlignelige med bærenet og tasker – fx af meget kraftig plast – falder uden for bæreposeafgiften.
- 15** Robusthedstesten for bæreposer bygger på konkrete fysiske prøver: om posen kan perforeres med en fingerspids, om syninger og hanke brister ved moderat træk, og om faconen påvirkes.
- 16** Gramvægten (g/m²) er ikke i sig selv afgørende – en pose på 100 g/m² kan være afgiftsfri, mens en på 80 g/m² med enkeltsyede hanke er afgiftspligtig.
- 17** Hankenes konstruktion er ofte det svageste led og dermed udslagsgivende: krydssyning og forstærkning taler for afgiftsfrihed, enkeltsyninger og svage svejsninger for afgiftspligt.
- 18** Emballageafgiftsloven er en national, ikke-EU-harmoniseret afgift fra 1982, og engangsplastdirektivets flergangsdefinition er ikke styrende for afgiftspligtens afgrænsning.
- 19** Afgiften udgør ikke en teknisk handelshindring i strid med reglerne om varernes frie bevægelighed, fordi den er en generel vægtafgift uanset produktets oprindelse og materiale.
- 20** Ved manglende registrering og mangelfuldt regnskab kan afgiftstilsvaret ansættes skønsmæssigt efter opkrævningsloven § 5, stk. 2, og skønnet kan skærpes af klageinstansen.
- 21** Den, der erhverver eller besidder varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, hæfter for afgiften – også når leverandøren var formelt registreret.

22 Godtgørelse af emballageafgift ved eksport forudsætter, at ansøgningen indgives rettidigt og at den årlige godtgørelse mindst udgør 500 kr.

23 Skønsmæssige forhøjelser skal begrundes efter forvaltningsloven § 24 med angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

§ 1 Fire selvstændige afgiftsspor i emballageafgiftsloven

Emballageafgiftsloven (lovbekendtgørelse A20250036129) indeholder i dag fire teknisk adskilte afgifter, der har hver sit vareområde, sin beregningsmetode og sin praksis.

Den volumenbaserede beholderafgift. Efter [emballageafgiftsloven § 1, stk. 1](#) svares afgift af salgsemballager og multipak med et rumindhold under 20 l til nærmere opregnede drikkevarer – spiritus, vin og frugtvin (nr. 1) samt øl, mineralvand, alkoholblandinger, andre gærede drikkevarer og drikkeklart vand uden kulsyre (nr. 2). Selve satserne differentieres efter materiale, varegruppe og rumindhold i [§ 2](#). Afgørende for hele denne del af loven er fritagelsen i [§ 1, stk. 2](#):

Emballager, der er omfattet af det obligatoriske pant- og retursystem, jf. bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder ikke for emballager, der har fået dispensation fra at være omfattet af pant- og retursystemet.

Pant- og retursystemet reguleres i dag af [pantbekendtgørelsen](#), der bl.a. fastsætter pantsatserne i [§ 3](#) og returtagingspligten i [§ 5](#). Fordi langt hovedparten af de drikkevareemballager, som § 1 omfatter, i praksis er pantbelagte, har den volumenbaserede afgift et begrænset reelt anvendelsesområde – hvilket også er den lovgivningsmæssige baggrund for den midlertidige nulstilling, der omtales i sidste sektion.

Bæreposeafgiften. [Emballageafgiftsloven § 2 a](#) har en kort og bred ordlyd:

Der svares tillige afgift af poser fremstillet af papir eller plast m.v. med et rumindhold op til hank eller lignende på mindst 5 l.

Satserne findes i [§ 2 b](#), der efter den seneste indeksering udgør 33,39 kr. pr. kg for poser af papir m.v. og 73,46 kr. pr. kg for poser af plast m.v. med virkning fra 1. januar 2024.

Engangsserviceafgiften. [Emballageafgiftsloven § 2 c](#) er endnu kortere:

Stk. 1. Der svares afgift af engangsservice.

Stk. 2. Afgiften udgør 64,11 kr. pr. kilogram.

Loven indeholder ingen legaldefinition af "engangsservice". Hele afgrænsningen er derfor overladt til forarbejder, administrativ praksis og domstolene – hvilket forklarer, hvorfor netop denne bestemmelse har genereret langt den største mængde bindende svar.

Pvc-folieafgiften. Efter [emballageafgiftsloven § 2 d, stk. 1](#) svares afgift af folier fremstillet af blødt polyvinylklorid (pvc), der er egnet til emballering af levnedsmidler, med 43,71 kr. pr. kg efter [stk. 2](#). Denne afgift er kendetegnet ved en meget sparsom offentliggjort praksis – afgrænsningen "egnet til emballering af levnedsmidler" giver i praksis sjældent anledning til tvist, fordi produktkategorien er teknisk veldefineret.

Bemærk, at pvc-folieafgiften efter emballageafgiftsloven er en anden afgift end den selvstændige pvc- og ftalatafgift, der ikke behandles her.

LOV

Emballageafgiftsloven § 1, stk. 1, 2

Emballageafgiftsloven § 2

Emballageafgiftsloven § 2a

Emballageafgiftsloven § 2b

Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1, 2

Emballageafgiftsloven § 2d, stk. 1, 2

Forarbejdernes definition af engangsservice og afgiftens grønne formål

Afgiften på engangsservice blev indført i 1982 som en forbrugsbegrænsende foranstaltning og overført til emballageafgiftsloven ved lov nr. 1292 af 20. december 2000. Det er bemærkningerne til dette lovforslag (L 59 af 25. oktober 2000), der den dag i dag udgør den autoritative definition, og som citeres ordret i praktisk talt hver eneste afgørelse på området:

Afgiftspligten omfatter engangsservice uanset fremstillingsmateriale, dvs. knive, gafler, skeer, tallerkener og krus m.v. af plast og pap m.v., der benyttes, når man spiser og drikker, og som sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug, uanset at det måske kan anvendes flere gange. Hovedsigtet med afgiften er at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed minimere affaldsmængderne.

Ved samme lovændring bortfaldt den hidtidige undtagelse for engangsservice, der efter sin art udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, således at al engangsservice herefter er omfattet.

Forarbejderne indeholder desuden en ikke-udtømmende eksempelliste, som er gengivet i Skattestyrelsens bemærkninger til den senere satsforhøjelse og i Den juridiske vejledning, [afsnit E.A.7.1.8](#). Blandt de opregnede afgiftspligtige varer er bakker med en længde eller tallerkener med en diameter på 33 cm eller derunder, drikkebægre og beholdere med et rumindhold op til 2 l, drinkspinde, rørepinde af plast, grilltallerkener med flere rum, portionsskåle til is og desserter samt træspatler til isbægre. Ikke-afgiftspligtige er bl.a. aluminiumsbakker og -forme, isbægre der nedfryses sammen med isen, ispinde, pindemadspinde, sugerør, servietter, låg til bægre og serveringsbakker med en længde på mere end 33 cm.

Satsudviklingen. Afgiftsniveauet blev markant hævet ved **lov nr. 1587 af 27. december 2019** (Forhøjelse af afgiften på bæreposer og engangsservice m.v.), hvor bemærkningerne til § 2 c anfører:

Det foreslås, at afgiftssatsen i § 2 c, stk. 2, fordobles, således, at afgiften på engangsservice vil komme til at udgøre 38,40 kr. pr. kg. Afgiften på engangsservice har til formål at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed reducere affaldsmængderne samt fremme genanvendelse.

De almindelige bemærkninger til samme lovforslag placerer forhøjelsen i en klimapolitisk ramme:

Regeringen ønsker at fremme den grønne omstilling ved blandt andet at genanvende mere plastik og forbruge mindre, da alt for meget plastik havner i naturen. Afgifter på plastik kan være et godt middel – blandt flere – til at nå disse mål, fordi afgifter kan hjælpe til at sikre, at varens pris afspejler skadesomkostningerne for sundhed og miljø.

Om bæreposerne præciserer de almindelige bemærkninger, at satserne fordobles for både plast og papir:

Afgiftssatsen fordobles både for bæreposer af plastik og papir for at undgå forskelsbehandling og en utilsigtet stigning i forbruget af papirposer, der i et livscyklusperspektiv ikke entydigt er miljømæssigt bedre end bæreposer af plastik.

Efterfølgende blev satserne indekseret ved **lov nr. 168 af 29. februar 2020**, hvis bemærkninger til § 2 c udtrykkeligt understreger, at nyaffattelsen alene har til formål at indsætte den indekserede sats: "Der foreslås ikke derudover materielle ændringer af den gældende retstilstand." Det er baggrunden for den nugældende sats på 64,11 kr. pr. kg.

Bæreposeafgiften har en anden historik. En § 2 a blev første gang indsat ved **lov nr. 833 af 21. december 1988** om afgift af engangsemballager til flydende mælkeprodukter, ophævet igen ved **lov nr. 1068 af 23. december 1992**, og genindsat i sin nuværende skikkelse ved **lov nr. 488 af 30. juni 1993** om afgift af visse poser af papir eller plast m.v. Det er forarbejderne til 1993-loven, der leverer den formålsbetragtning, som styrer hele poseparaksis:

Lovforslaget tager sigte på at afgiftspålægge de typer poser, der med rimelighed kan erstattes af stofposer, bærenet, tasker og lignende.

og videre:

For at afgrænse afgiftspligtige poser i forhold til f.eks. de traditionelle affaldsposer, fryseposer og de brune papirposer foreslås det kun at afgiftsbelægge poser med hank (eller forberedt til hank) eller lignende.

LOV

Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1, 2

Emballageafgiftsloven § 2a

Emballageafgiftsloven § 2b

§ 3 Vestre Landsrets trekantstest: udformning, funktion og anvendelse

Den centrale domstolsafgørelse på området er Vestre Landsrets dom af 24. marts 2023, [BS-49195/2021-VLR](#) (offentliggjort som SKM2023.272.VLR), der stadfæstede Retten i Koldings dom af 6. december 2021, [BS-3485/2020-KOL](#) (SKM2021.712.BR).

Sagen angik en særligt udformet plasticske, som en leverandør producerede for en global fastfoodkæde. Skeen havde en **dobbeltfunktion**: den blev først monteret på en blender som blenderstav for at røre softice sammen med topping, og derefter afmonteret og udleveret til kunden som spiseske, hvorefter den blev bortkastet. Leverandøren gjorde gældende, at skeen reelt var et produktionsredskab – en nødvendig komponent i fremstillingsapparatet – og henviste til den administrative praksis om isbægre, der nedfryses sammen med isen og derfor ikke er afgiftspligtige.

Byretten lagde efter de afgivne forklaringer til grund, at skeen efter sin udformning måtte karakteriseres som en ske, designet netop med henblik på at kunne bruges til at spise isen med. Retten afviste analogien til isbægre med den begrundelse, at de afgiftsfrie varer netop er kendetegnet ved at indgå i eller undergå en forandring under fremstillingsprocessen – hvilket ikke gjaldt skeen. Retten bemærkede desuden, at valget af en engangsske i produktionen var drevet af profitoptimerende og kommercielle hensyn, og at dette ikke kunne begrunde en afgiftsmæssig begunstiggelse.

Landsretten tiltrådte af de grunde, byretten havde anført, og formulerede den test, der siden er blevet standardformlen:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at plastskeen under hensyn til dens udformning, funktion og anvendelse må anses for engangsservice omfattet af afgiftspligten efter emballageafgiftslovens § 2 c.

Det afgørende var, at skeen var udformet som en ske med henblik på, at restaurationskunderne kunne benytte den ved spisning, og at den var bestemt til bortkastning som affald efter brug. Landsretten tilføjede den præmis, der har størst rækkevidde for senere praksis:

Det kan herefter ikke føre til et andet resultat, at skeen også blev anvendt til at blande is og fyld inden servering for kunden.

Trekantstestens tre led – udformning, funktion og anvendelse – anvendes siden gennemgående af Skatterådet, ofte suppleret med et fjerde moment: produktets salgs- og markedsføringsmateriale. Landsskatteretten har i SKM2023.218.LSR anvendt samme test på en række produkter (suppebægre, pommes frites-bakker og "eksklusiv præsentation"-service) og udtrykkeligt fastslået, at det forhold, at produkterne kunne tjene flere formål, ikke kunne føre til et andet resultat.

LOV

[Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsretten · Dom om emballageafgift af plastske anvendt i produktion og som engangsservice

24.03.2023

Byretten · Plastske med dobbeltfunktion som produktionsværktøj og bestik anset for afgiftspligtig engangsservice

06.12.2021

§ 4 Materialet fritager ikke: komposterbart, palmeblade og kål

En af de mest konsekvent fastholdte linjer i praksis er, at fremstillingsmaterialet er uden betydning for afgiftspligten. Forarbejdernes formulering "uanset fremstillingsmateriale" tages helt bogstaveligt.

Palmeblade. I [SKM2017.375.SR](#) solgte spørger tallerkener og skåle af 100 % komposterbare, tørrede palmeblade, der tålte håndopvask og skånsom maskinvask og udtrykkeligt blev markedsført til dekorations- eller flergangsbrug. Skatterådet fandt dem alligevel afgiftspligtige:

Afgørende er, om produktet sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug. Det er uden betydning for afgiftspligten, om produktet er fremstillet af plast eller palmeblad, eller om det potentielt kan genanvendes, da en engangstallerken af plast principielt også kan anvendes flere gange.

Rådet inddrog samtidig mærkningsreglerne i [forordning \(EF\) nr. 1935/2004 om materialer bestemt til kontakt med fødevarer](#), herunder [artikel 15, stk. 2](#), hvorefter genstande, der på grund af deres karakteristika klart er bestemt til fødevarekontakt, ikke lovligt kan mærkes som uegnede hertil. Selv palmebladsprodukter, der solgtes sammen med et stykke fedttæt papir godkendt til fødevarekontakt, var afgiftspligtige, fordi det samlede produkt fortsat benyttes, når man spiser.

Grænsen for materialebetragtningen trækkes i [SKM2015.667.SR](#). Her fandt Skatterådet, at palmebladsprodukter, der reelt ikke kan anvendes til at spise eller drikke af, ikke er afgiftspligtige – men kun under to udtrykkelige forudsætninger: at produktet ikke i sig selv klart er bestemt til fødevarekontakt, og at det ved tydelig mærkning fremgår, at det ikke må anvendes til fødevarer. Fødevarestyrelsen havde i sagen udtalt, at genstande, der åbenlyst ligner fødevarekontaktmaterialer, ikke lovligt kan mærkes som uegnede hertil.

CPLA-bestik. [SKM2022.329.SR](#) er den skarpeste illustration af, at flergangs-dokumentation ikke slår igennem. Bestikket var komposterbart, certificeret efter EN 13432, testet efter DIN EN 12875 for flergangsservice og

havde gennemgået 20 maskinvaske ved 70 °C uden ændringer i form, materiale eller farve. Skattestyrelsen beskrev det som hårdt plast, der dog nemt kunne knækkes, af bedre kvalitet end tyndt engangsbestik, men væsentligt ringere end stålbestik (ske ca. 6 g, gaffel ca. 5 g, kniv ca. 4,5 g). Skatterådet fandt bestikket afgiftspligtigt og lagde vægt på, at det er den **forventede faktiske anvendelse** og ikke den tekniske mulighed for genanvendelse, der er afgørende:

Det fremgår af forarbejderne, at almindeligt engangsservice sidestilles med komposterbare engangsservice og, at det er uden betydning, om produkterne kan anvendes flere gange.

Tørrede kålblade. I [SKM2015.669.SR](#) ville spørger fremstille tallerkener og fade af de yderste, normalt kasserede hvidkålblade, der ellers ville gå til spilde og efter brug kunne gå direkte til biogas eller kompost. Skatterådet fandt tallerkenerne afgiftspligtige, men trak samtidig den størrelsesgrænse, som forarbejderne opererer med:

Produkttype	Størrelseskriterium	Afgiftspligtig
Tallerkener (enkeltblade eller pressede)	Diameter ≤ 33 cm	Ja
Fade/serveringsbakker	Længde eller diameter > 33 cm	Nej

Afgørelsen er samtidig den centrale kilde til, at afgiften ikke udgør en teknisk handelshindring, jf. sektionen om EU-retten nedenfor.

LOV

[Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Afgift på CPLA-bestik afgjort som afgiftspligtigt engangsservice	27.06.2022
Skatterådet · Afgift af palmebladsprodukter markedsført som flergangsservice	23.05.2017
Skatterådet · Emballageafgift på palmebladeprodukter som ikke er fødevareegnede	27.10.2015
Skatterådet · Afgift på engangsservice af tørret hvidkål	27.10.2015

Robusthedsgrænsen for service: hvornår er et produkt reelt flergangsservice?

§ 5

Selv om materialet ikke i sig selv fritager, er produktets **beskaffenhed** – robusthed, stivhed, vægt, evne til at tåle høje temperaturer – det bærende kriterium, når Skatterådet skal afgøre, om et produkt reelt vil blive genbrugt. Her findes den skarpeste konkrete grænsedragning i praksis.

Drikkedunk af hård plast – ikke afgiftspligtig. I [SKM2023.276.SR](#) blev en drikkedunk af polypropylen (40 cl, 82 g, ca. 17 cm høj, med indbygget sugerør, åbne-/lukkefunktion og aftageligt låg) anset for ikke-afgiftspligtig. Skatterådet lagde vægt på, at dunken var robust og afvaskelig og sammenlignelig med almindelige drikkedunke, der genanvendes ubegrænset – i modsætning til typisk engangsservice som tynde plastikkopper. Afgørelsen etablerer det sammenligningsgrundlag, som senere sager anvender: findes der et almindeligt, ubegrænset genanvendeligt modstykke til produktet?

Den differentierede afgørelse. [SKM2023.517.SR](#) er den mest instruktive afgørelse på området, fordi Skatterådet inden for én og samme produktserie af polypropylen (PP) nåede modsatte resultater afhængigt af det enkelte produkts fysiske egenskaber. Om det afgiftspligtige bestik hedder det:

Skattestyrelsen har lagt særlig vægt på produkternes beskaffenhed og materiale, som ikke er sammenlignelig med fx stålbestik, som almindeligvis bruges ubegrænset. Produkterne fremstår meget spinkle, og i funktion er de ikke stive, men meget bøjelige. Produkterne fremstår som værende til engangsbrug, da produkterne vurderes at blive bortkastet efter brug.

Om de ikke-afgiftspligtige produkter i samme serie:

Der er lagt vægt på produkternes beskaffenhed, og at produkterne ikke ligner sædvanligt engangsservice. Produkterne fremstår robuste og stive, og det forventes, at produkterne vil blive brugt flere gange.

Afgørelsen viser tillige to negative afgrænsninger: Skatterådet bekræftede, at afgiftspligten hverken beror på, om produkterne sælges enkeltvis eller i sæt, eller på pakningsstørrelsen (1, 10 eller 100 stk.). Vurderingen knytter sig alene til det enkelte stykke services beskaffenhed.

Kopper og glas. [SKM2024.548.SR](#) videreførte linjen for drikkekopper (320-515 ml, 34-49 g) og drikkeglas (425-675 ml, 33-47 g) i PP. Skatterådet lagde vægt på, at produkterne fremstår robuste og forholdsvis stive, ikke smelter eller ændrer karakter ved kontakt med kogende væsker, kan holdes direkte på – ligesom porcelænskopper – og forventes genbrugt igen og igen.

Sammenfattende kan grænsen mellem afgiftspligtigt og afgiftsfrit service opstilles således:

Moment	Taler for afgiftspligt	Taler for afgiftsfrihed
Materialets stivhed	Bøjeligt, spinkelt, knækker let	Stift, robust, formstabilt
Varmebestandighed	Smelter eller deformeres	Tåler kogende væske, kan holdes direkte på
Sammenligningsgrundlag	Ligner sædvanligt engangsservice	Ligner porcelæn, stålbestik, almindelig drikkedunk
Forventet anvendelse	Bortkastes efter få anvendelser	Genanvendes ubegrænset
Markedsføring	Solgt som engangsartikel	Konsekvent markedsført og prissat til flergangsbrug

Bemærk, at markedsføringen alene er ét moment blandt flere. I både [SKM2022.329.SR](#) og [SKM2017.375.SR](#) blev produkter, der udtrykkeligt blev markedsført som flergangsservice, anset for afgiftspligtige, fordi beskaffenheden ikke understøttede påstanden.

LOV [Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1](#)

PRAKSIS	Skatterådet · Plastkopper og drikkeglas til flergangsbrug er ikke engangsservice	04.11.2024
	Skatterådet · Afgift på plastservice differentieret efter produktets robusthed	06.11.2023
	Skatterådet · Drikkedunk af hård plast ikke omfattet af emballageafgift	20.06.2023
	Skatterådet · Afgift på CPLA-bestik afgjort som afgiftspligtigt engangsservice	27.06.2022
	Skatterådet · Afgift af palmebladsprodukter markedsført som flergangsservice	23.05.2017

§ 6 Service eller emballage? Låg, lukkefunktion og transportformål

Den anden store afgrænsningslinje går mellem **service, der benyttes når man spiser, og emballage, der anvendes til transport**. Her er det integrerede låg med lukkefunktion blevet det afgørende kendetegn.

Udgangspunktet er lagt af Landsskatteretten i SKM2023.218.LSR, hvor en rektangulær pommes frites-æske med integreret låg og lukkefunktion (144 × 85 × 60 mm) blev anset for **ikke** afgiftspligtig, fordi den adskilte sig væsentligt fra de øvrige produkter i varegruppen ved netop at have integreret låg og lukkefunktion og derfor måtte karakteriseres som en æske til transport af madvarer.

Burgerboksen. SKM2025.189.SR videreførte linjen for en papboks (ca. 21 g, 8,2 cm høj) med fastmonteret låg, der kunne "låses" med to tapper og matchende huller. Skatterådet konkluderede:

Efter en samlet vurdering må burgerboksen karakteriseres som en æske, der anvendes til transport af burgere, og ikke som service, der benyttes, når man spiser og drikker.

Den differentierede afgørelse om madbeholdere. SKM2025.134.SR behandlede tre produkter og nåede forskellige resultater:

Produkt	Mål/materiale	Resultat	Bærende begrundelse
A-madbeholder	227 × 178 × 45 mm, tykt ru paplignende materiale, høj næsten lodret kant	Ikke afgiftspligtig	Hverken i størrelse, form eller materiale egnet til at spise af med bestik; indrettet til transport og forsegling
B-boks	146 × 110 × 41 mm (350 ml), transparent PP, forseglingskant	Ikke afgiftspligtig	Salgsemballage til delikatesser/dressing, ikke service til indtagelse af et måltid
C-bakke	Diameter 25 cm, dyb, glat sort PP/mineral, integrerede håndtag	Afgiftspligtig	Form som en dyb tallerken, glat materiale, markedsført som "tallerken, der kan stilles direkte på bordet"

Afgørelsen viser, at markedsføringsmaterialet kan blive udslagsgivende: spørgers egen omtale af C-bakken som havende "form som en tallerken" og passende "til den måde, vi naturligt spiser på" vejede tungt. At bakken tillige kunne anvendes til transport og forsegling, kunne ikke føre til et andet resultat.

Låget er ikke omfattet. SKM2025.312.SR rummer den vigtigste præcisering på området. Sagen angik sorte, rektangulære sushibakker af tyndt, bøjeligt PS-plast i tre størrelser (18, 23 og 26 cm) med et aftageligt, klart låg. Skatterådet fandt bakkerne afgiftspligtige – de lå klart under forarbejdernes 33 cm-grænse og fremstod som service:

Produktet fremstår som en bakke, der benyttes i forbindelse med indtagelse af et måltid, og som efter brug sædvanligvis vil blive bortkastet... Det forhold, at sushibakken har låg kan ikke føre til et andet resultat.

Men **lågene selv** var ikke afgiftspligtige. Skatterådet henviste til Den juridiske vejlednings udtrykkelige undtagelse af "Låg til bægre mv." og lagde vægt på, at låget ikke er beregnet til at spise af, men typisk tages af og kastes. Sondringen er skarp: et **aftageligt** låg følger ikke bakken afgiftsmæssigt og er selv afgiftsfrit, mens et **integreret** låg med lukkefunktion omvendt kan gøre hele produktet afgiftsfrit som transportemballage.

LOV [Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1](#)

PRAKSIS	Skatterådet · Sushibakker med låg beskattes som afgiftspligtig engangsservice	03.06.2025
	Skatterådet · Burgerboks med integreret låg ikke afgiftspligtigt engangsservice	04.04.2025
	Skatterådet · Afgift på engangsservice for madbeholdere og bakker	11.03.2025

§ 7 Sekundær og mulig anvendelse udløser afgift

En tredje linje i praksis er, at det ikke er den af producenten tilsigtede anvendelse, men produktets **mulige** anvendelse, der er afgørende. Dette princip udspringer af byretsdommen om plasticskeen og er sat på spidsen i sagen om mundskyllebægre.

I [SKM2022.574.SR](#) solgte spørger 180 ml engangsbægre af polypropylen til tandklinikker, hvor de fyldes med vand fra tandlægeunitten, så patienten kan skylle munden under og efter behandling. Spørger anførte, at bægrene ikke bruges til at drikke af, at vandet er teknisk vand, som ikke må drikkes, at bægrene ikke er fødevaregodkendte, og at de ikke er afgiftspligtige i Tyskland.

Skatterådet fandt bægrene afgiftspligtige og formulerede begrundelsen således:

Skatterådet fandt efter en samlet vurdering, at det omhandlede bæger skulle karakteriseres som afgiftspligtig engangsservice, jf. emballageafgiftsloven § 2 c. Der blev særligt lagt vægt på bægerets udformning, funktion samt mulige anvendelse som drikkebæger.

Fire momenter bar afgørelsen:

- Bægeret var efter udformning og funktion **identisk** med almindelige afgiftspligtige drikkebægre (hvide plastikopper/automatbægre) og havde ingen særlige kendetegn, der adskilte det.
- Forarbejderne omfatter udtrykkeligt produkter som drinkspinde og plastrørepinde, der **ikke** i sig selv bruges til at spise eller drikke med – hvilket viser, at vareområdet er bredere end en snæver "spise og drikke"-læsning.
- "Glas og gaffel"-symbolet på bægeret dokumenterede egnethed til fødevarekontakt og underbyggede den mulige anvendelse som drikkebæger.
- Forbrugers viden om, at vandet var teknisk vand, var uden betydning; Styrelsen for Patientsikkerhed havde oplyst, at der var tale om almindeligt postevand.

Princippet er en direkte forlængelse af landsrettens præmis i plasticskesagen: når produktet efter sin udformning kan bruges til at spise eller drikke af og bortkastes efter brug, kan hverken en anden tilsigtet primærfunktion eller en indskrænkende markedsføring fritage det. Skatterådet har senere anvendt samme betragtning i [SKM2025.134.SR](#) og [SKM2025.312.SR](#).

Modsat viser [SKM2015.667.SR](#), at den mulige anvendelse kan afskæres – men kun ved at produktet reelt ikke er egnet til fødevarekontakt **og** dette fremgår af en så tydelig mærkning, at det er åbenlyst for forbrugeren.

LOV	Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1	
PRAKSIS	Byretten · Plastske med dobbeltfunktion som produktionsværktøj og bestik anset for afgiftspligtig engangsservice	06.12.2021
	Skatterådet · Sushibakker med låg beskattes som afgiftspligtig engangsservice	03.06.2025
	Skatterådet · Afgift på engangsservice for madbeholdere og bakker	11.03.2025
	Skatterådet · Engangsbægre til mundskyl på tandklinikker er afgiftspligtige	28.11.2022
	Skatterådet · Emballageafgift på palmebladeprodukter som ikke er fødevareegnede	27.10.2015

§ 8 Bæreposeafgiften § 2 a: hank-kriteriet og 5-liters-grænsen

[Emballageafgiftsloven § 2 a](#) opstiller to formelle betingelser: posen skal have et rumindhold op til hank eller lignende på **mindst 5 l**, og den skal have en **hank eller lignende**. Forarbejderne til [lov nr. 488 af 30. juni 1993](#) præciserer, at hankekriteriet netop blev indsat for at afgrænse over for traditionelle affaldsposer, fryseposer og brune papirposer, og at afgiftspligten omfatter poser "med hank (eller forberedt til hank) eller lignende".

Forberedelse til hank er nok. I [SKM2016.80.SR](#) solgte spørger en gavepose af kraftigt papir (33 × 34 cm med 13 cm bundfals) med udstansede huller og en løst medfølgende snor forsynet med **modhager**, så snoren efter montering kunne fungere som hank. Spørger anførte, at snoren først monteres af kunden, og at der derfor ikke var leveret en pose med hank. Skatterådet afviste:

Det er SKATs opfattelse, at det forhold, at hanken kun er forberedt af spørger, og først endeligt monteres hos slutbrugeren ikke medfører, at posen kan anses for at være uden hank i forhold til emballageafgiftsloven.

Rådet henviste samtidig til Landsskatterettens præmis i SKM2004.485.LSR om, at der "hverken på grundlag af lovens ordlyd eller forarbejderne er grundlag for at lægge vægt på den påtænkte eller faktiske konkrete anvendelse af en given pose".

Lukning og pynt skaber ikke hank. [SKM2024.612.SR](#) trækker den modsatte grænse. Her var der tale om en firkantet papirpose (coatet papir, 160 g/m², rumindhold over 5 l) med en klisterstribe til lukning, tre udstansede og **ikke-forstærkede** huller samt et ca. 40 cm langt gavebånd **uden modhager**. Skatterådet fandt posen afgiftsfri:

- Båndet havde ingen kendetegn (fx modhager), der gjorde det forudbestemt til brug som hank; det var mere nærliggende, at båndet anvendes som pynt og lukning.
- Hullerne var ikke forstærkede, og bæreevnen ved brug af båndet ville være beskedent.
- Selv om båndet **kunne** bruges til at bære posen, kunne posen derved ikke antages at få en funktion, så den med rimelighed kunne erstatte stofposer m.v.

Afgørelsen bygger direkte videre på Landsskatterettens afgørelse i SKM2002.512.LSR om en affaldspose med snørelukning:

Det forhold, at snørelukningen tillige – eventuelt efter en sammenbinding – kan anvendes til at bære posen i, kan efter rettens opfattelse ikke medføre, at den i sagen omhandlede pose kan antages at få en funktion, således at den med rimelighed kan erstattes af stofposer mv.

Affaldsposer. [SKM2018.374.SR](#) fritog en 40 liters affaldspose (55 × 65 cm) af tynd, let strækbar plast med snøreluk og duft. Selv om snørelukningen gav en form for hank, kunne posens materiale ikke bære nævneværdig vægt; den var konstrueret til kortvarigt at bære affald fra skraldespand til større affaldsbeholder og var derfor uegnet til at transportere varer. Skatterådet lagde her afgørende vægt på en **funktionel** vurdering frem for den formelle snørelukketest fra SKM2004.485.LSR.

Sondringen kan sammenfattes således:

- **Afgiftspligtig hank:** påsyet eller påsvejet hank; snor med modhager, der frembringer en egentlig hank; huller forstærket til bæring.
- **Ikke hank:** gavebånd eller snor uden modhager gennem uforstærkede huller, der primært lukker og pynter; snørelukning på en tynd pose, der ikke kan bære varer.

PRAKSIS	Skatterådet · Gavepose uden funktionel hank ikke afgiftspligtig	04.12.2024
	Skatterådet · Affaldspose med snøreluk er fritaget for emballageafgift	10.07.2018
	Skatterådet · Afgiftspligt af gavepose forberedt med hank	11.02.2016

§ 9 Robusthedstesten for bæreposer: perforering, syninger og gramvægt

Den mest omfangsrige praksisudvikling på hele området findes i den række bindende svar fra 2021 og frem, hvor Skattestyrelsen fysisk undersøger en fremsendt vareprøve og vurderer, om posen kan sidestilles med en stofpose, et bærenet eller en taske. Grundlaget er formålsbetragtningen i forarbejderne til [lov nr. 488 af 30. juni 1993](#) sammenholdt med Den juridiske vejledning, [afsnit E.A.7.1.6](#), hvorefter der ikke er afgift på "poser, der er umiddelbart sammenlignelige med bærenet og tasker, fx poser af meget kraftig plast".

Testparametrene er blevet standardiserede og går igen i afgørelse efter afgørelse:

- Kan posen perforeres med en fingerspids eller ved moderat træk i materialet?
- Brister syningerne ved moderat træk?
- Løsnes hankene ved moderat træk i bæreretningen?
- Påvirkes faconen ved moderat træk?
- Fremstår materialet porøst eller slidstærkt?
- Er der laminering, kantbånd, krydssyning eller anden forstærkning?

Udgangspunktet – den porøse non-woven-pose. [SKM2021.326.SR](#) angik en 45-liters pose af ikke-vævet polypropylen (ca. 75 g) med påsyet hank i samme stof, enkeltsyninger i sider og bund uden forstærkning og ingen vaskeanvisning. Skattestyrelsen konstaterede, at posen kunne gennembrydes med en fingernegl og fremstod porøs og blød. Skatterådet fandt posen afgiftspligtig, fordi holdbarheden ikke svarede til stofposer, bærenet og tasker.

Modpolen – den vævede, laminerede taske. [SKM2024.276.SR](#) angik en firkantet klodspose af vævet PP med udvendig laminering, 120 g/m² (ca. 25 % genbrugsmateriale) og hank af nylon webbing påsyet med krydssyning. Skattestyrelsens fysiske vurdering var systematisk: materialet føltes plastikagtigt og stift og fremstod slidstærkt, syningerne bristede ikke ved moderat træk, hankene løsnedes ikke, posen kunne ikke umiddelbart perforeres, og faconen påvirkedes ikke. Posen var derfor ikke afgiftspligtig.

Gramvægten er ikke afgørende alene. [SKM2024.535.SR](#) er instruktiv, fordi Skatterådet **tilsidesatte** Skattestyrelsens indstilling. Styrelsen havde vurderet, at en pose af 100 % RPET på 100 g/m² var porøs, forholdsvis nemt kunne perforeres og ikke fremstod robust – og indstillet afgiftspligt med henvisning til [SKM2021.326.SR](#). Skatterådet nåede det modsatte resultat: posen kunne kun **vanskeligt** perforeres med en fingerspids, syningerne og hankene var slidstærke, og posen var tilstrækkelig robust til at sidestilles med en stofpose eller taske – i tråd med linjen fra [SKM2024.274.SR](#), hvor en RPET-pose på 160 g/m² med x-syede hank var afgiftsfri. At faconen blev påvirket ved moderat træk, fandtes ikke afgørende. Sammen med [SKM2024.273.SR](#) og [SKM2024.534.SR](#) markerer disse afgørelser, at RPET og robust PP som udgangspunkt falder uden for afgiften.

Hankene som det svageste led. Fra 2025 er tyngdepunktet i vurderingen flyttet fra materialet til samlingerne. [SKM2025.197.SR](#) angik to non-woven PP-poser, hvor pose 1 var af robust materiale, men hvor **svejsningerne** i hanken nedsatte bæreevnen, så posen ikke kunne sidestilles med en stofpose; pose 2 var non-woven PP med

papirlaminering. Begge blev anset for afgiftspligtige. Samme betragtning bærer [SKM2025.650.SR](#), hvor en gavepose af non-woven R-PET på 80 g/m² ikke lod sig perforere ved moderat tryk – men hvor **syningerne i hankene bristede ved moderat træk i bæreretningen**, fordi de var enkeltsyede uden krydsforstærkning eller kantbånd. Posen var afgiftspligtig. Skatterådet afviste samtidig, at et medfølgende gavebånd kunne kompensere for den manglende hank-robusthed, da båndet primært havde luknings- og pyntefunktion, jf. [SKM2024.612.SR](#) og [SKM2002.512.LSR](#).

Sagskomplekser med flere poser. De to største afgørelser vurderer poser enkeltvis: i [SKM2025.355.SR](#) fandt Skatterådet, at tre af spørgers fire poser ikke var afgiftspligtige, og i [SKM2025.398.SR](#) at fire af seks poser ikke var det – bl.a. en pose fremstillet i PP woven indvendigt og PP nonwoven udvendigt. Afgørelserne bekræfter, at der ikke findes nogen generel materialebaseret formodning: hver enkelt pose skal bedømmes konkret på sin egen konstruktion.

Linjen er senest videreført af Landsskatteretten i afgørelse af 18. marts 2026, [SKM2026.166.LSR](#), hvor spørgsmålet var, om et selskabs salg af PP non-woven-poser i perioden 1. august til 31. december 2020 var afgiftspligtigt efter § 2 a med et krav på 1.529.556 kr. Afgørelsen er endnu ikke indarbejdet i Den juridiske vejledning.

Sammenfattende kan robusthedstesten opstilles som en gradient:

Konstruktionselement	Trækker mod afgiftspligt	Trækker mod afgiftsfrihed
Materiale	Non-woven, porøst, halvgennemsgigt	Vævet PP, RPET, lamineret, slidstærkt
Perforering	Kan gennembrydes med fingernegl/-spids	Kan vanskeligt eller ikke perforeres
Syninger	Enkeltskyning, ingen forstærkning	Krydssyning, kantbånd, dobbeltsyning
Hanke	Brister/løsnes ved moderat træk; svage svejsninger	Nylon webbing, krydssyet, holder ved moderat træk
Facon	Påvirkes markant ved træk	Formstabil (dog ikke i sig selv afgørende)

LOV

[Emballageafgiftsloven § 2a](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Gavepose af R-PET afgiftspligtig grundet svage hank	21.11.2025
Skatterådet · Emballageafgift på seks bæreposer af plast og papir	02.07.2025
Skatterådet · Emballageafgift bæreposer robusthed og egnethed til gentagen brug	25.06.2025
Skatterådet · Afgiftspligt for non-woven poser vurderet efter svejsekalitet	08.04.2025
Skatterådet · Gavepose uden funktionel hank ikke afgiftspligtig	04.12.2024
Skatterådet · Afgift på RPET pose robusthed til sammenligning med taske	29.10.2024
Skatterådet · Emballageafgift på robust PP-taske til gentagen brug	29.10.2024
Skatterådet · Robust PP vævet taske er ikke afgiftspligtig	14.05.2024
Skatterådet · Afgiftspligt for R-PET pose til gentagen brug	13.05.2024
Skatterådet · R-PET pose undtaget fra emballageafgift grundet robusthed	13.05.2024
Skatterådet · Afgift på genbrugspose af non-woven polypropylen	24.06.2021

§ 10 Satsvalget efter § 2 b: papir eller plast

Når først en pose er fundet afgiftspligtig, skal det afgøres, om den skal beskattes efter satsen for papir eller efter den væsentligt højere sats for plast, jf. [emballageafgiftsloven § 2 b](#). Forskellen er betydelig: efter den indeksering,

der trådte i kraft 1. januar 2024, udgør satsen 33,39 kr. pr. kg for poser af papir m.v. og 73,46 kr. pr. kg for poser af plast m.v.

Satsdifferentieringen har en teknisk begrundelse, der fremgår af forarbejderne til 1993-loven: papirposer er typisk tungere end plastposer, og satserne blev fastsat sådan, at afgiften **pr. pose** blev nogenlunde ens. Denne begrundelse er afgørende for, hvordan satsvalget håndteres i grænsetilfælde.

[SKM2014.77.SR](#) er den centrale afgørelse. Spørger ville importere bæreposer af polyethylen tilsat et additiv (under 3 % af produktet), der gjorde posen opløselig i naturen med vand, CO₂ og biomasse som restprodukter. Skatterådet fastslog for det første, at poserne var afgiftspligtige efter [§ 2 a](#): de var fremstillet af plast, havde et rumindhold på mindst 5 l og havde hank. At plasten var gjort nedbrydelig ved additiver ændrede intet, da formålet med afgiften er at reducere brugen af bæreposer, der kan erstattes af mere holdbare produkter.

For det andet afviste Skatterådet, at den lavere papirsats kunne anvendes. Spørger havde påberåbt sig SKATs praksis i SKM2009.620.SKAT, hvorefter bionedbrydelige poser fremstillet fuldt ud af plantestivelse omfattes af papirsatsen. Skatterådet afgrænsede denne praksis snævert:

- Den formålsfortolkning, der bar SKM2009.620.SKAT, byggede netop på, at **plantestivelsesposer er tungere** end plastposer, og at de derfor ville blive diskrimineret ved anvendelse af plastsatsen.
- Spørgers pose var fremstillet af polyethylen – en almindelig plasttype – og additivet medførte ikke, at posens vægt blev væsentligt højere end en standard plastpose.
- At posen var dyrere at fremstille, kunne ikke i sig selv begrunde en lavere sats.

Satsvalget beror altså ikke på posens miljøegenskaber eller markedsføring, men på en materialebaseret vurdering, hvor undtagelsen for plantestivelsesposer alene hviler på en vægtbetragtning. Skatterådets afgørelser efter 2024 om poser med blandede materialer – fx PP woven indvendigt og PP nonwoven udvendigt i [SKM2025.398.SR](#) – behandler tilsvarende materialesammensætningen som ét samlet vurderingsgrundlag.

Om opgørelsen bemærkes, at Den juridiske vejlednings afsnit om opgørelse af den afgiftspligtige mængde tillader omregning fra stk. til kg, hvis udlevering og fakturering af bæreposer sker i antal stk.

LOV

[Emballageafgiftsloven § 2b](#)
[Emballageafgiftsloven § 2a](#)

PRAKSIS

Skatterådet · Emballageafgift på seks bæreposer af plast og papir

02.07.2025

Skatterådet · Afgiftspligt for opløselige bæreposer af polyethylen

24.01.2014

§ 11 EU-retten er ikke styrende for afgiftspligtens afgrænsning

Et gennemgående argument fra spørger er, at EU's engangsplastdirektiv bør styre afgrænsningen af "engangsservice", fordi direktivet definerer et engangsplastprodukt som et produkt, der ikke er udtænkt, designet eller markedsført til flergangsbrug. Argumentet er konsekvent afvist.

I [SKM2023.517.SR](#) påberåbte spørger sig netop denne definition fra [direktiv \(EU\) 2019/904 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning](#) og henviste tillige til, at emballagedirektivet undtager engangsbestik fra definitionen af "emballage". Skattestyrelsen understregede, at emballageafgiftsloven er en **ikke-EU-harmoniseret** afgiftslov, indført i 1982, og at den derfor hverken implementerer eller nødvendigvis følger direktivets definitioner.

Samme resultat i [SKM2022.574.SR](#), hvor spørger anførte, at mundskyllebægrene ikke var omfattet af direktivets definition af drikkebægre, at de hverken var mærket "Plastic in product" eller fødevaregodkendt, og at de ikke var afgiftspligtige i Tyskland. Skatterådet afviste både direktiv- og komparationsargumentet med henvisning til, at emballageafgiftsloven er en national forbrugsbegrænsende afgiftslov. Den juridiske vejledning, [afsnit E.A.7.1.8](#), gengiver dette som fast praksis: "emballageafgiftsloven [implementerer] ikke EU direktiv 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (Plastdirektivet)".

Direktivet er implementeret i dansk ret ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1000 af 22. maj 2021 – altså i miljølovgivningen, ikke i afgiftslovgivningen. Et produkt kan derfor udmærket falde uden for direktivets engangsplastdefinition og alligevel være afgiftspligtigt engangsservice efter [emballageafgiftsloven § 2 c](#). Dette er præcis, hvad der skete med CPLA-bestikket i [SKM2022.329.SR](#), der var testet efter DIN EN 12875 og markedsført til flergangsbrug.

Fri bevægelighed. Spørgsmålet om, hvorvidt afgiften udgør en teknisk handelshindring, blev prøvet i [SKM2015.669.SR](#). Spørger anførte, at kálbladsprodukternes varierende størrelse og vægt gjorde afgiftsadministrationen så besværlig, at omkostningerne oversteg produktets værdi, og at afgiften dermed hindrede varernes frie bevægelighed. SKAT afviste med en begrundelse, som Skatterådet tiltrådte:

Afgiften på engangsservice er en generel miljøafgift efter vægt uanset produkternes oprindelse, materiale eller specielle karakteristika. At et produkts karakteristika gør, at det konkrete produkt kan variere i størrelse eller vægt, og dermed håndteringen heraf, ændrer ikke på afgiftens generelle karakter.

Det ligger i afgifternes natur, at der er forskelle i håndteringen af opgørelsen af afgiften for forskellige produkter med forskellige karakteristika. Afgiften på engangsservice har efter SKATs vurdering ikke karakter af teknisk handelshindring i strid med EU's lovgivning om varernes frie bevægelighed.

Derimod har EU-retten reel betydning på ét punkt: mærkningsreglerne i [forordning \(EF\) nr. 1935/2004 om materialer bestemt til kontakt med fødevarer](#) sætter grænsen for, hvornår et produkt lovligt kan mærkes som uegnet til fødevarekontakt og dermed falde uden for afgiften, jf. [artikel 15, stk. 2](#) og [SKM2015.667.SR](#).

LOV [Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1](#)

PRAKSIS	Skatterådet · Afgift på plastservice differentieret efter produktets robusthed	06.11.2023
	Skatterådet · Engangsbægre til mundskyl på tandklinikker er afgiftspligtige	28.11.2022
	Skatterådet · Afgift på CPLA-bestik afgjort som afgiftspligtigt engangsservice	27.06.2022
	Skatterådet · Afgift på engangsservice af tørret hvidkål	27.10.2015
	Skatterådet · Emballageafgift på palmebladeprodukter som ikke er fødevareegnede	27.10.2015

§ 12 Registrering som oplagshaver og varemottager, lønarbejde og bagatelgrænser

Afgiftens opkrævningsmekanik hviler på et registreringssystem, hvis rækkevidde det er væsentligt at holde adskilt fra selve afgiftspligten.

Pligtmæssig og frivillig registrering. Efter [emballageafgiftsloven § 3, stk. 1](#) skal den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, §§ 2 a, 2 c eller 2 d, anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver. Derimod kan grossister ([stk. 2](#)), pakke- og aftapningsvirksomheder

(stk. 3) og den, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg (stk. 4), lade sig registrere. Fjernsalgsvirksomheder fra andre EU-lande, der er betalingspligtige for dansk moms, **skal** registreres, jf. stk. 6.

Registrerede oplagshavere er efter § 3 a berettiget til at modtage afgiftspligtige varer fra udlandet og fra andre oplagshavere, uden at afgiften er berigtiget – det er dette suspensionsprincip, der gør registreringen kommercielt attraktiv for grossister.

Lønarbejde. Emballageafgiftsloven § 3 b rummer to bemyndigelser, der er praktisk vigtige for producenter uden egen fabrikation: Skatteforvaltningen kan efter ansøgning give en oplagshaver tilladelse til at lade større partier varer fremstille for sin regning (lønarbejde) hos en anden oplagshaver, og kan tillige tillade, at virksomheder **uden** erhvervsmæssig fremstilling registreres som oplagshaver, når virksomheden er eneforhandler af en vare, som den lader fremstille for sin regning hos en anden oplagshaver.

Varemodtagere. Modtages varerne ikke efter § 3 a, svares afgiften ved varemodtagelsen her i landet, jf. § 7 a, stk. 1, og erhvervsdrivende varemodtagere skal lade sig registrere **inden** varerne afsendes fra udlandet. Angivelse og betaling sker efter udløbet af hver afgiftsperiode, der er måneden, jf. § 7 a, stk. 3. Virksomheder, institutioner eller personer, der ikke er registreret som varemodtager, men som led i erhvervsudøvelse modtager afgiftspligtige varer fra andre EU-lande eller tredjelande, skal efter § 7 a, stk. 5 inden vareafsendelsen registreres som midlertidigt registreret varemodtager, anmelde varetransporten og indbetale afgiften.

Bagatelgrænsen. Både § 3, stk. 8 og § 7 a, stk. 6 indeholder en bagatelgrænse: virksomheden kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger **10.000 kr. årligt**. Grænsen følger virksomhedens regnskabsår og er ikke et bundfradrag – overskrides den, skal den fulde afgift afregnes, og virksomheden skal lade sig registrere på det tidspunkt, hvor der er kendskab til, at grænsen vil blive overskredet. Virksomheder, der benytter bagatelgrænsen, skal efter § 9, stk. 11 løbende føre regnskab, der dokumenterer, at grænsen ikke overskrides.

Fratagelse af registrering. Efter § 7 a, stk. 7 kan Skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen som varemodtager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler rettidigt, eller ikke overholder regnskabsbestemmelserne i § 9. Generhvervelse kan først ske efter 1 år. Efter § 7 a, stk. 2 kan der pålægges sikkerhedsstillelse på mindst 20.000 kr., hvis varemodtageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 18.

Skatteforvaltningen kan efter § 6, stk. 7 give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og registrering som oplagshaver, når der angives SE-/CVR-nummer – en offentlighedsordning, der understøtter, at handelspartnere kan kontrollere modpartens registreringsstatus.

LOV

Emballageafgiftsloven § 3, stk. 1-8

Emballageafgiftsloven § 3a

Emballageafgiftsloven § 3b

Emballageafgiftsloven § 7a, stk. 1-7

Emballageafgiftsloven § 9, stk. 11

Afgiftsfritagelse og godtgørelse ved eksport – 500 kr.-grænsen og ansøgningsfristen

Emballageafgiftsloven § 6 rummer to forskellige mekanismer, som det er vigtigt at holde adskilt.

Eksportemballagebevilling. Efter § 6, stk. 1 kan Skatteforvaltningen meddele virksomheder bevilling til **afgiftsfrit indkøb** af eksportemballage omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, der ikke er genstand for omsætning her i landet. Ordningen gælder alene den volumenbaserede beholderafgift.

Godtgørelse. For de vægtbaserede afgifter gælder [§ 6, stk. 3](#), hvorefter Skatteforvaltningen – **når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr.** – kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter [§ 3](#), godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet. Den parallelle bestemmelse for salgsemballager i [§ 6, stk. 2](#) indeholder samme 500 kr.-grænse samt en begrænsning om, at der ikke kan godtgøres afgift ud over den afgift, der påhviler en tilsvarende ny emballage.

Registrerede varemottagere har efter [§ 6, stk. 4](#) en administrativ genvej: de kan uden bevilling angive afgiften af afgiftsberigtigede varer direkte på afgiftsangivelsen, så den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret, i stedet for at søge om godtgørelse.

Dertil kommer to specielle godtgørelsesordninger: [§ 6, stk. 5](#) om brugte beholdere, der leveres tilbage og sælges til fornyet anvendelse i udlandet – betinget af, at beholderne er modtaget fra udlandet og afgiftsberigtiget mindre end 1 år før tilbageleveringen – og [§ 6, stk. 6](#) om glasbeholdere til naturligt kulsyreholdigt mineralvand, betinget af at flaskerne genvindes til glasfabrikation.

Fristerne er reelle. Landsskatterettens afgørelse af 17. september 2012, [11-0299681](#), illustrerer, at godtgørelsesadgangen fortabes ved for sen ansøgning. Afgørelsen understreger, at godtgørelsesordningen er et bevillingsbaseret system med formelle betingelser, ikke en automatisk ret, der kan gøres gældende efterfølgende.

En praktisk vigtig afgrænsning fremgår af Den juridiske vejlednings afsnit om afgiftsfritagelse og -godtgørelse: almindelige bæreposer til brug i lufthavne anses ikke for leveret til udlandet og udløser derfor ikke godtgørelse.

Regnskabskravene i § 9 er forudsætningen for både godtgørelse og korrekt afgiftsopgørelse.

Fremstillingsvirksomheder skal efter [stk. 1](#) føre regnskab over fremstillingen, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer, mens andre oplagshavere efter [stk. 2](#) skal føre regnskab over tilgang og udlevering samt forbrug. Særligt vidtrækkende er [§ 9, stk. 5](#), der rammer alle virksomheder, der **handler** med afgiftspligtige varer:

Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varen er leveret.

Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år, jf. [§ 9, stk. 7](#). Skatteforvaltningen kan efter [§ 9, stk. 9](#) give påbud om efterlevelse og pålægge daglige bøder, indtil påbuddet efterleves. Kontrolbeføjelserne i [§ 15](#) omfatter adgang uden retskendelse til eftersyn af varebeholdninger og regnskabsmateriale samt eftersyn af varer under transport.

LOV

[Emballageafgiftsloven § 6, stk. 1-6](#)[Emballageafgiftsloven § 9, stk. 1, 2, 5, 7, 9](#)[Emballageafgiftsloven § 15](#)

PRAKSIS Landsskatteretten · Manglende godtgørelse af emballageafgift grundet for sen ansøgning

17.09.2012

Skønsmæssig ansættelse, hæftelse for uberigtigede varer og [§ 14](#) begrundelseskrav

Når registrerings- og regnskabspligten ikke er overholdt, forskydes tvisten fra afgiftspligtens materielle afgrænsning til opgørelsen af tilsvaret. Her er retsgrundlaget [opkrævningsloven § 5, stk. 2](#) sammenholdt med hæftelsesbestemmelserne i [emballageafgiftsloven § 20](#).

Skønsmæssig ansættelse ved manglende registrering. Landsskatterettens afgørelse af 14. august 2024, [22-0044134](#), er den centrale afgørelse. Sagen angik emballageafgift af importerede plastikposer, hvor virksomheden hverken havde ladet sig registrere efter [§ 7, stk. 1](#) og [§ 7 a, stk. 1](#) eller ført det regnskab, [§ 9, stk. 5](#) kræver. Skattestyrelsen ansatte derfor afgiften skønsmæssigt efter [opkrævningsloven § 5, stk. 2](#) med hjemmel i hæftelsesreglen i [emballageafgiftsloven § 20, stk. 1](#), og Landsskatteretten **forhøjede** afgiften yderligere. Afgørelsen viser to ting: at klageinstansen kan skærpe et skøn, og at den manglende registrering i sig selv skaber det grundlag for skønsudøvelse, som ellers ville mangle.

Hæftelse for besidderen. [Emballageafgiftsloven § 20](#) opererer med et trin-for-trin-system. Efter [stk. 1](#) kan Skatteforvaltningen udstede en **notifikation**, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler; notifikationen gives for 5 år og registreres i kontrolinformationsregisteret. Efter [stk. 2](#) skal virksomheden betale afgift senest 14 dage efter påkrav, hvis den tidligere har handlet med uberigtigede varer, har modtaget en notifikation og forsætligt eller groft uagtsomt ikke har overholdt påbuddene. Uafhængigt heraf gælder [stk. 3](#):

Har en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt overdraget, erhvervet, tilegnet sig eller anvendt varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter denne lov, skal virksomheden betale afgift af varerne senest 14 dage efter påkrav.

Hæftelsen rammer også den, der blot besidder varerne. Landsskatterettens afgørelse af 6. juni 2011, [11-00741](#), angik en drikkevaregrossist, der ved en uanmeldt kontrol havde et lager af udenlandske afgiftspligtige varer købt af en dansk leverandør, som hverken havde angivet eller betalt afgifterne. Varerne var leveret via en anonym kassevogn og betalt kontant på håndskrevne fakturaer til priser væsentligt under markedsniveau. Selskabet gjorde gældende, at det var i god tro, fordi det havde indhentet leverandørens registreringsbevis. Landsskatteretten stadfæstede kravet: selskabet hæftede som erhverver og besidder efter bl.a. [emballageafgiftsloven § 20, stk. 1](#), og den skønsmæssige ansættelse efter [opkrævningsloven § 5, stk. 2](#) blev opretholdt, da selskabet ikke havde fremlagt dokumentation, der kunne modbevise opgørelsen. Afgørelsen viser, at leverandørens formelle registrering ikke i sig selv skaber god tro, når de øvrige omstændigheder – usædvanligt lave priser, kontant betaling, håndskrevne fakturaer, ukendt leverandør – burde have vakt mistanke.

Begrundelseskravet. Skønsmæssige forhøjelser er afgørelser og skal derfor begrundes efter [forvaltningsloven § 22](#) og [§ 24](#). Folketingets Ombudsmand har i [FOB 2020-40 om begrundelser i sager om skønsmæssig forhøjelse af skatteansættelsen](#) sammenfattet kravene:

En begrundelse for en afgørelse [skal] indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Ombudsmanden understreger, at begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har, at den skal være dækkende og korrekt, og at den i en vis udstrækning skal tage stilling til partsanbringender – også anbringender, der ikke angår kriterier, myndigheden selv har inddraget, når de ikke uden videre kan afvises som uvæsentlige eller irrelevante. Ombudsmanden fremhæver desuden, at en afgørelse efter omstændighederne kan blive **ugyldig**, hvis begrundelsen helt mangler eller på afgørende punkter er ufyldestgørende.

Allerede i den ældre udtalelse [om begrundelse for skønsmæssig indkomstansættelse](#) kritiserede Ombudsmanden, at en skønsmæssig forhøjelse hvilede på et utilstrækkeligt sammenligningsgrundlag, og henstillede til genoptagelse med henblik på en fyldestgørende begrundelse. Officialprincippet supplerer

begrundelseskravet: myndigheden har ansvaret for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og en afgørelse må ikke bygge på formodninger eller antagelser, som ikke har tilstrækkelig støtte i de tilvejebragte faktiske oplysninger, jf. Ombudsmandens udtalelse i [FOB 2022-15](#). Disse krav er relevante, når Skatteforvaltningen ekstrapolerer en fordelingsnøgle fra én forsendelse til en hel periode.

Om strafansvar bemærkes, at overtrædelser sanktioneres efter [emballageafgiftsloven § 18](#), og at § 20 alene regulerer det civilretlige hæftelses- og opkrævningsspørgsmål. Beslægtede spørgsmål om genoptagelse af afgiftstilsvaret behandles i [skatteret-genoptagelse](#).

LOV

[Emballageafgiftsloven § 7a, stk. 1](#)[Emballageafgiftsloven § 9, stk. 5](#)[Emballageafgiftsloven § 20, stk. 1-3](#)[Forvaltningsloven § 22](#)[Forvaltningsloven § 24](#)[Opkrævningsloven § 5, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Emballageafgift for importerede plastikposer fastsat skønsmæssigt –
Landsskatteretten forhøjede afgiften

14.08.2024

Landsskatteretten · Hæftelse for ubetalt mineralvands-, øl- og emballageafgift ved køb fra dansk
leverandør

06.06.2011

§ 15 Bindende svar som den dominerende retskildeform på området

En iøjnefaldende egenskab ved emballageafgiftsområdet er, at praksis næsten udelukkende dannes af Skatterådets bindende svar. Af de afgørelser, der er gennemgået ovenfor, er kun tre truffet af domstolene eller Landsskatteretten om selve afgiftspligtens afgrænsning: byretsdommen og landsretsdommen om plastskeen samt Landsskatterettens afgørelse i SKM2023.218.LSR. Alt det øvrige er bindende svar efter [skatteforvaltningsloven § 21](#).

Det har tre praktiske konsekvenser.

For det første er afgrænsningen i høj grad **produktkasuistisk**. Hver afgørelse angår en konkret vareprøve, og Skattestyrelsen foretager en fysisk undersøgelse, hvis resultat gengives i afgørelsen. Det giver et usædvanligt konkret, næsten laboratorieagtigt præjudikatgrundlag – men også en praksis, hvor små konstruktionsforskelle kan vende resultatet. Sammenlign [SKM2024.274.SR](#) (RPET, 160 g/m², x-syede hanke – afgiftsfri) med [SKM2025.650.SR](#) (non-woven R-PET, 80 g/m², enkeltsyede hanke – afgiftspligtig): samme materialefamilie, modsat resultat, alene på grund af gramvægt og hankekonstruktion.

For det andet kan Skatterådet **tilsidesætte** Skattestyrelsens indstilling. Det skete i [SKM2024.535.SR](#), hvor styrelsen havde indstillet afgiftspligt, men rådet efter en konkret vurdering nåede, at posen kun vanskeligt kunne perforeres og var tilstrækkelig robust. Spørgers høringssvar – om at RPET er et materiale på niveau med nylon og polyester – fik reel betydning for udfaldet. Det illustrerer, at høringsprocessen i bindende svar-sager er en reel prøvelsesmulighed for den erhvervsdrivende. Om proceduren for bindende svar i almindelighed henvises til [bindende-svar-skatteraadet](#).

For det tredje er Den juridiske vejledning en central retskilde på området, fordi den – med cirkulærestatus – sammenfatter praksis i to eksempellister. [Afsnit E.A.7.1.8](#) om engangsservice opregner således på den afgiftspligtige side bl.a. "Sushibakker med en længde på henholdsvis 18, 23 og 26 cm", "Dybe tallerkener, med integrerede håndtag, med en diameter på 25 cm" og "Chinabox med sammenfoldeligt låg, hvor låget er udformet på en særlig måde for at muliggøre at man kan spise af boksen" – og på den afgiftsfrie side bl.a. "Låg til bægre mv.", "Pommes frites æsker, rektangulære med integreret låg og lukkefunktion", "Drikkedunk af hård plast, der

almindeligvis genanvendes ubegrænset" og "Dressingbægre på 4,6 cm x 11 cm x 4,1 cm, med forseglingskant". Listerne opdateres løbende, efterhånden som nye bindende svar afgives, og de er derfor det bedste udgangspunkt for en foreløbig vurdering af et nyt produkt.

Om offentliggørelsen af afgørelserne som SKM-numre henvises til [skm-offentliggørelse-afgoerelser](#). Flere af afgørelserne på området offentliggøres af hensyn til tavshedspligten i redigeret form, jf. bemærkningen herom i [SKM2025.134.SR](#).

LOV	Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1	Emballageafgiftsloven § 2a	
PRAKSIS	Landsretten · Dom om emballageafgift af plastske anvendt i produktion og som engangsservice		24.03.2023
	Byretten · Plastske med dobbeltfunktion som produktionsværktøj og bestik anset for afgiftspligtig engangsservice		06.12.2021
	Skatterådet · Gavepose af R-PET afgiftspligtig grundet svage hanke		21.11.2025
	Skatterådet · Afgift på engangsservice for madbeholdere og bakker		11.03.2025
	Skatterådet · Afgift på RPET pose robusthed til sammenligning med taske		29.10.2024
	Skatterådet · Afgiftspligt for R-PET pose til gentagen brug		13.05.2024

§ 16 Ikke-konsolideret ændring: beholderafgiften nulstilles i 2026-2027

Praksisoversigten skal læses med det forbehold, at der pr. 1. januar 2026 er trådt vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer i kraft. Den nyeste lovbekendtgørelse er dateret 9. april 2025, og [LOV nr 1776 af 29/12/2025](#) (Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love) indeholder seks ændringer af emballageafgiftsloven, som endnu ikke er rullet ind i den konsoliderede tekst.

Nulstilling af den volumenbaserede beholderafgift. Der indsættes et nyt [§ 2, stk. 7](#), hvorefter afgiften efter § 2, stk. 2, 4 og 6, i perioden fra og med den 1. januar 2026 til og med den 31. december 2027 udgør **0 kr. pr. stk.** Forarbejderne beskriver rækkevidden præcist:

Det foreslåede vil medføre, at den volumenbaserede emballageafgift, der fremgår af emballageafgiftslovens § 2, nedsættes til 0 kr. pr. beholder fra og med den 1. januar 2026 til og med den 31. december 2027. Den volumenbaserede afgift varierer i dag efter materiale, varegruppe og rumindhold og udgør mellem 0,06 kr. pr. beholder og 1,78 kr. pr. beholder.

Som konsekvens indsættes henvisningen ", jf. dog stk. 7," i § 2, stk. 2, 4 og 6.

Bortfald af angivelses- og regnskabspligt. Af § 2, stk. 7, 2. pkt., følger, at virksomheder, der er pligtige til at angive afgiften af varer nævnt i § 2, ikke skal foretage angivelse i perioden, og at [§ 9](#) om regnskab ikke finder anvendelse med hensyn til de varer, afgiften vedrører. Forarbejderne præciserer, at der ikke skal indgives 0-angivelser, og at fritagelsen knytter sig til afgiftspligtens indtræden:

Det foreslåede indebærer, at nedsættelsen til 0 kr. kun finder anvendelse for varer, hvor afgiftspligten indtræder i perioden fra og med den 1. januar 2026 til og med den 31. december 2027. Afgiftspligten indtræder ved udlevering af varer. Varer, der fremstilles i perioden, men først udleveres efter den 31. december 2027, omfattes derfor ikke af den foreslåede nedsættelse.

En virksomhed, der fx i december 2027 fremstiller eller modtager uberigtigede varer omfattet af § 2, som først udleveres i 2028, skal derfor føre regnskab efter § 9 for disse varer, fordi den relevante afregningsperiode ligger i 2028.

Lageropgørelse. Efter § 2, stk. 7, 3. pkt., skal virksomheden opgøre en eventuel lagerbeholdning af de pågældende varer **pr. 1. januar 2028**, så Skatteforvaltningen kan kontrollere, om afgiftsfrigagelsen har været berettiget.

Godtgørelsesordningen tilpasses. Der indsættes tre undtagelser i § 6 for 2026-2027: en særlig godtgørelsesadgang for eksporterede beholdere omfattet af § 2 som undtagelse til den almindelige ordning i § 6, stk. 2; en suspension af betingelsen i § 6, stk. 4, om at godtgørelse kun ydes for påfyldte drikkevarer; og en udvidelse af § 6, stk. 5, der tillader overdragelse og suspenderer 1-års-tidsbetingelsen.

Pant-henvisningen moderniseres. Endelig ændres henvisningen i § 1, stk. 2, 1. pkt. fra den konkrete bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 til en dynamisk henvisning til bemyndigelsesbestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 9. Forarbejderne forklarer baggrunden:

Bekendtgørelse nr. 540 af 22. maj 2017 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer er dog ophævet den 1. juli 2019 [...] Den gældende bekendtgørelse er nr. 606 af 23. maj 2025 om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer, som trådte i kraft den 1. juli 2025 [...] Skatteforvaltningen har administreret efter den til enhver tid gældende bekendtgørelse, og der er derfor ikke tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand.

Vigtigt for læsningen af denne oversigt: Ændringerne berører **udelukkende** den volumenbaserede beholderafgift efter §§ 1-2 og de tilhørende godtgørelsesregler. De vægtbaserede afgifter på bæreposer (§ 2 a, jf. § 2 b), engangsservice (§ 2 c) og pvc-folier (§ 2 d) er **uændrede** og fortsat i fuld kraft. Hele den praksis, der er gennemgået ovenfor, er derfor uberørt af 2025-loven.

LOV

Emballageafgiftsloven § 1, stk. 2

Emballageafgiftsloven § 2, stk. 2, 4, 6

Emballageafgiftsloven § 6, stk. 2, 4, 5

Emballageafgiftsloven § 9

§ 17 Sammenfatning: den praktiske prøvningsrækkefølge

Praksis på emballageafgiftsområdet lader sig sammenfatte i to adskilte prøvningsforløb – ét for engangsservice og ét for bæreposer – der begge ender i en konkret helhedsvurdering, men som opererer med forskellige kriterier.

Engangsservice efter § 2 c:

- Er produktet service eller emballage?** Et integreret låg med lukkefunktion peger mod transportemballage og dermed afgiftsfrihed (SKM2025.189.SR, SKM2025.134.SR om A-madbeholder og B-boks). En åben bakke eller tallerken er service (SKM2025.312.SR, C-bakken i SKM2025.134.SR). Bemærk at et aftageligt låg til en afgiftspligtig bakke selv er afgiftsfrit.
- Kan produktet benyttes, når man spiser og drikker?** Her tæller den **mulige** anvendelse, ikke kun den tilsigtede (SKM2022.574.SR). En sekundær eller efterfølgende anvendelse som spiseredskab er nok (- BS-49195/2021-VLR).
- Er produktet sædvanligvis bestemt til bortkastning efter brug?** Vurderingen er beskaffenhedsbaseret: spinkelt og bøjeligt taler for afgiftspligt (SKM2023.517.SR), robust, stift og varmebestandigt

imod (SKM2023.276.SR, SKM2024.548.SR). Materiale, komposterbarhed, flergangscertificering og markedsføring er ikke i sig selv afgørende (SKM2022.329.SR, SKM2017.375.SR).

4. **Ligger produktet inden for størrelsesgrænserne?** Bakker og tallerkener over 33 cm samt beholdere over 2 l falder uden for (SKM2015.669.SR).

Bæreposer efter § 2 a:

1. **Rumindhold op til hank på mindst 5 l?** Et objektivi kriterium.
2. **Har posen hank eller er den forberedt til hank?** En snor med modhager gennem huller er nok (- SKM2016.80.SR); et gavebånd uden modhager gennem uforstærkede huller er ikke (SKM2024.612.SR). En snørelukning på en tynd affaldspose skaber ikke en funktionel hank (SKM2018.374.SR).
3. **Kan posen med rimelighed erstattes af en stofpose, et bærenet eller en taske?** Dette er kernen. Er posen selv umiddelbart sammenlignelig med en taske, falder den uden for. Testen er fysisk: perforering med fingerspids, syningers og hankes modstand ved moderat træk, materialets porøsitet og eventuelle laminering (SKM2021.326.SR mod SKM2024.276.SR, SKM2024.535.SR, SKM2025.197.SR, SKM2025.650.SR).
4. **Hvilken sats?** Papir eller plast efter § 2 b, hvor undtagelsen for plantestivelsesposer hviler på en ren vægtbetragtning (SKM2014.77.SR).

Den administrative dimension. Uanset det materielle udfald skal virksomheden forholde sig til registreringspligten efter § 3 og § 7 a, bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt, regnskabskravene i § 9 og – ved eksport – godtgørelsesordningen i § 6 med sin 500 kr.-grænse og bevillingskrav. Forsømmelser her udløser ikke blot en efteropkrævning, men et skøn efter opkrævningsloven § 5, stk. 2, som klageinstansen kan skærpe (22-0044134), og en hæftelse, der også rammer den godtroende besidder, når omstændighederne burde have vakt mistanke (11-00741).

Endelig bør enhver vurdering tage højde for, at praksis på området er i hastig udvikling: alene i 2024-2025 er der afgivet mindst ti bindende svar om bæreposer og syv om engangsservice, og Landsskatteretten har i 2026 taget stilling til PP non-woven-poser i SKM2026.166.LSR. En produktvurdering, der bygger på et bindende svar fra før 2024, bør derfor kontrolleres mod den seneste udgave af Den juridiske vejlednings afsnit E.A.7.1.6 og E.A.7.1.8.

LOV

Emballageafgiftsloven § 2c, stk. 1

Emballageafgiftsloven § 2a

Emballageafgiftsloven § 2b

Emballageafgiftsloven § 3

Emballageafgiftsloven § 6

Emballageafgiftsloven § 9

Opkrævningsloven § 5, stk. 2

PRAKSIS	Landsretten · Dom om emballageafgift af plastiske anvendt i produktion og som engangsservice	24.03.2023
	Landsskatteretten · Emballageafgift for importerede plastikposer fastsat skønsmæssigt – Landsskatteretten forhøjede afgiften	14.08.2024
	Landsskatteretten · Hæftelse for ubetalt mineralvands-, øl- og emballageafgift ved køb fra dansk leverandør	06.06.2011
	Skatterådet · Gavepose af R-PET afgiftspligtig grundet svage hank	21.11.2025
	Skatterådet · Sushibakker med låg beskattes som afgiftspligtig engangsservice	03.06.2025
	Skatterådet · Afgiftspligt for non-woven poser vurderet efter svejsekalitet	08.04.2025
	Skatterådet · Burgerboks med integreret låg ikke afgiftspligtigt engangsservice	04.04.2025
	Skatterådet · Afgift på engangsservice for madbeholdere og bakker	11.03.2025
	Skatterådet · Gavepose uden funktionel hank ikke afgiftspligtig	04.12.2024
	Skatterådet · Plastkopper og drikkeglas til flergangsbrug er ikke engangsservice	04.11.2024

Skatterådet · Afgift på RPET pose robusthed til sammenligning med taske	29.10.2024
Skatterådet · Robust PP vævet taske er ikke afgiftspligtig	14.05.2024
Skatterådet · Afgift på plastservice differentieret efter produktets robusthed	06.11.2023
Skatterådet · Drikkedunk af hård plast ikke omfattet af emballageafgift	20.06.2023
Skatterådet · Engangsbægre til mundskyl på tandklinikker er afgiftspligtige	28.11.2022
Skatterådet · Afgift på CPLA-bestik afgjort som afgiftspligtig engangsservice	27.06.2022
Skatterådet · Afgift på genbrugspose af non-woven polypropylen	24.06.2021
Skatterådet · Affaldspose med snøreluk er fritaget for emballageafgift	10.07.2018
Skatterådet · Afgift af palmebladsprodukter markedsført som flergangsservice	23.05.2017
Skatterådet · Afgiftspligt af gavepose forberedt med hank	11.02.2016
Skatterådet · Afgift på engangsservice af tørret hvidkål	27.10.2015
Skatterådet · Afgiftspligt for opløselige bæreposer af polyethylen	24.01.2014

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Emballageafgiftsloven § 1	stk. 1, 2	Emballageafgiftsloven § 2c	stk. 1, 2
Emballageafgiftsloven § 2a		Emballageafgiftsloven § 2b	
Emballageafgiftsloven § 2d	stk. 1, 2	Emballageafgiftsloven § 6	stk. 2, 3
Forvaltningsloven § 24		Opkrævningsloven § 5	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

30 afgørelser

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		1
24.03.2023	Dom om emballageafgift af plastske anvendt i produktion og som engangsservice	5929-7082
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		1
06.12.2021	Plastske med dobbeltfunktion som produktionsværktøj og bestik anset for afgiftspligtig engangsservice	2192-2613
LANDSSKATTERET TEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		3
14.08.2024	Emballageafgift for importerede plastikposer fastsat skønsmæssigt – Landsskatteretten forhøjede afgiften	22-0044134
17.09.2012	Manglende godtgørelse af emballageafgift grundet for sen ansøgning	11-0299681
06.06.2011	Hæftelse for ubetalt mineralvands-, øl- og emballageafgift ved køb fra dansk leverandør	11-00741
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		25
21.11.2025	Gavepose af R-PET afgiftspligtig grundet svage hank	25-3051259
02.07.2025	Emballageafgift på seks bæreposer af plast og papir	25-1050847

25.06.2025	Emballageafgift bæreposer robusthed og egnethed til gentagen brug	25-0138582
03.06.2025	Sushibakker med låg beskattes som afgiftspligtig engangsservice	25-0098588
08.04.2025	Afgiftspligt for non-woven poser vurderet efter svejsekvalitet	24-1811306
04.04.2025	Burgerboks med integreret låg ikke afgiftspligtig engangsservice	24-1851574
11.03.2025	Afgift på engangsservice for madbeholdere og bakker	24-1503775
04.12.2024	Gavepose uden funktionel hank ikke afgiftspligtig	24-1227883
04.11.2024	Plastkopper og drikkeglas til flergangsbrug er ikke engangsservice	24-1113649
29.10.2024	Emballageafgift på robust PP-taske til gentagen brug	24-0984228
29.10.2024	Afgift på RPET pose robusthed til sammenligning med taske	24-0873379
14.05.2024	Robust PP vævet taske er ikke afgiftspligtig	24-0304844
13.05.2024	R-PET pose undtaget fra emballageafgift grundet robusthed	24-0223995
13.05.2024	Afgiftspligt for R-PET pose til gentagen brug	24-0230493
06.11.2023	Afgift på plastservice differentieret efter produktets robusthed	23-0943621
20.06.2023	Drikkedunk af hård plast ikke omfattet af emballageafgift	23-0433589
28.11.2022	Engangsbægre til mundskyl på tandklinikker er afgiftspligtige	22-0572976
27.06.2022	Afgift på CPLA-bestik afgjort som afgiftspligtig engangsservice	22-0194591
24.06.2021	Afgift på genbrugspose af non-woven polypropylen	20-0857902
10.07.2018	Affaldspose med snøreluk er fritaget for emballageafgift	18-0217811
23.05.2017	Afgift af palmebladsprodukter markedsført som flergangsservice	16-1773682
11.02.2016	Afgiftspligt af gavepose forberedt med hank	15-2543527
27.10.2015	Emballageafgift på palmebladeprodukter som ikke er fødevareregnede	15-1114346
27.10.2015	Afgift på engangsservice af tørret hvidkål	15-1114307
24.01.2014	Afgiftspligt for opløselige bæreposer af polyethylen	13-4328204